

عنوان مقاله:

بررسی روایت در اشعار شمس لنگرودی

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

تیمور کرمی - دانشجوی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و زبانهای خارجی، کرج، دانشگاه آزاد واحد کرج، ایران

ماه نظری - دانشیارگروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و زبان های خارجی، کرج، دانشگاه آزاد واحد کرج

خلاصه مقاله:

یکی از بهترین و تاثیرگذارترین شیوه های انتقال پیام. بیان آن به صورت غیر مستقیم است. روایت و بیان روایی یکی از مهمترین ابزار انتقال پیام های اخلاقی و اجتماعی، سیاسی و... است. شعر و آثار منظوم نیز به دلیل بهره گیری از خیال پردازی، آهنگ، وزن، صنایع ادبی لفظی و معنوی از قبیل جناس، مراعات نظیر، تشبیه، استعاره و... همواره طرفداران و خوانندگان بیشتری نسبت به نثر داشته و دارد. اگرچه شعرای قدیمی از این شیوه بیان (روایی) بهره فراوانی برده اند و این امر در شعر نو و معاصر کم رنگ تر شده است. اما در این میان آثار روایی برجسته ای از شعرای معاصر می توان یافت. می توان به نمونه های بارز آن پس از آثار نیما یوشیج، به آرش کمانگیر سیاوش کسرابی، مرگ ناصری احمد شاملو و قصه شهر سنگستان اخوان ثالث اشاره کرد. یکی از نویسندگان، بازیگران تئاتر و سینما و مهمتر از همه شعرای معاصر و نوپرداز کشورما محمد تقی جواهری گیلانی معروف به شمس لنگرودی است. که بیشتر شعر سپید می سراید و از نظر نوع و سبک بسیار تحت تاثیر احمد شاملو است. شعر های شمس بسیار ساده و قابل فهم اند. و به ساده ترین حالت ممکن مفاهیم پیچیده را بیان می کنند. خودش نیز به سهل الممتنع بودن اشعارش اذعان دارد. در این مقاله سعی بر آن است که ضمن شناخت روایت و انواع آن به بررسی و تحلیل اشعار روایی شمس لنگرودی بپردازیم.

کلمات کلیدی:

روایت، شعر سپید، معاصر، شمس لنگرودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041782>

